

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2019. június 5.*

„Előzetes döntéshozatal – Elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások – 2002/21/EK irányelv – A 2. cikk c) pontja – Az »elektronikus hírközlési szolgáltatás« fogalma – Jelátvitel – Vezetékes és mobil hívószámokra történő, internetprotokoll alapú hangátvitel (VoIP) szolgáltatás – SkypeOut szolgáltatás”

A C-142/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a cour d'appel de Bruxelles (brüsszeli fellebbviteli bíróság, Belgium) a Bírósághoz 2018. február 23-án érkezett, 2018. február 7-i határozatával terjesztett elő

a **Skype Communications Sàrl**

és

az **Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök (előadó), K. Jürimäe, D. Šváby, S. Rodin és N. Piçarra bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Skype Communications Sàrl képviseletében E. Valgaeren, advocaat, valamint C. Evrard és D. Gillet avocates,
- a belga kormány képviseletében C. Pochet, P. Cottin és J.-C. Halleux, meghatalmazotti minőségben, segítőik: S. Depré, P. Vernet és M. Lambert de Rouvroit avocats,
- a német kormány képviseletében T. Henze és S. Eisenberg, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviseletében K. Bulterman és P. Huurnink, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: francia.

- a román kormány képviseletében C.-R. Canțar, O.-C. Ichim és R.-I. Hațieganu, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében J. Hottiaux, L. Nicolae és G. Braun, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2009. november 25-i 2009/140/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2009. L 337., 37. o.; helyesbítés: HL 2013. L 241., 8. o.) módosított, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („keretirányelv”) (HL 2002. L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.; a továbbiakban: keretirányelv) értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Skype Communications Sàrl és az Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) (belga postai és távközlési szolgáltatási hivatal) között, elektronikus hírközlési szolgáltatások kötelező előzetes bejelentés nélküli nyújtása miatt kiszabott közigazgatási bírságról az utóbbi szerv által hozott határozat tárgyában folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A keretirányelv (10) preambulumbekzdése a következőket tartalmazza:

A műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabályai terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [(HL 1998. L 204., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 337. o.), a 98/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1998. L 217., 18. o.) által módosított változatban] 1. cikkében foglalt, »információs társadalommal összefüggő szolgáltatás« fogalma online gazdasági tevékenységek széles körét fedi le. E tevékenységek legnagyobb részére nem terjed ki ennek az irányelvnek az alkalmazási köre, mert ezek a tevékenységek teljes egészében vagy részben [helyesen: teljes egészükben vagy nagyrészt] nem az elektronikus hírközlő hálózatokon történő jeltovábbításból állnak. A beszédalapú telefonszolgáltatások és az elektronikus levéltovábbítási szolgáltatások ennek az irányelvnek a hatálya alá tartoznak. Ugyanazon vállalkozás, például egy internetszolgáltató, egyszerre kínálhat elektronikus hírközlési szolgáltatást, pl. internet-hozzáférést, és az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó szolgáltatásokat, mint például web alapú tartalomszolgáltatást is.”

- 4 A keretirányelv 2. cikkének c) pontja a következőket írja elő:

„Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

[...]

c) »elektronikus hírközlési szolgáltatás«: olyan, általában díjazás ellenében nyújtott szolgáltatás, amely teljes egészében vagy nagyrészt elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből áll, beleértve a műsorterjesztő hálózatokon nyújtott távközlési szolgáltatásokat és átviteli szolgáltatásokat, de nem foglalja magában az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások segítségével történő tartalomszolgáltatást, illetve az ilyen tartalom felett szerkesztői ellenőrzést biztosító szolgáltatásokat; nem foglalja magában a [98/34 irányelv] 1. cikkében meghatározott olyan, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat, amelyek teljes egészében vagy nagyrészt nem elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből állnak”.

5 A keretirányelv „Ágazatpolitikai célok és szabályozási elvek” című 8. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelvben és a különös irányelvekben meghatározott szabályozási feladatok ellátása során a nemzeti szabályozó hatóságok a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott célok elérésére irányuló minden észszerű intézkedést meghozzanak. Az ilyen intézkedéseknek a célokkal arányosnak kell lenniük.

Ha a rádiófrekvenciákról szóló 9. cikk másként nem rendelkezik, a tagállamok a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszik a technológiasemleges szabályozás kívánalmát, és biztosítják, hogy – az ezen irányelvben és az egyedi irányelvekben meghatározott és különösen a hatékony verseny biztosítását célzó szabályozási feladatok ellátása során – a nemzeti szabályozó hatóságok is így járjanak el.

[...]

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok többek között a következők révén mozdítják elő a versenyt az elektronikus hírközlő hálózatok, az elektronikus hírközlési szolgáltatások, a kapcsolódó eszközök és szolgáltatások nyújtása terén:

[...]”

b) biztosítják, hogy az elektronikus hírközlési ágazatban, beleértve a tartalomszolgáltatást is, ne legyen versenytorzulás vagy versenykorlátozás;

[...]

(4) A nemzeti szabályozó hatóságok többek között a következők révén mozdítják elő az Európai Unió polgárainak érdekeit:

[...]

b) biztosítják a fogyasztók magas szintű védelmét a fogyasztók szállítókkal kötött ügyleteiben, különösen az egyszerű és olcsó, az érintett felektől független szervezet által folytatott jogvitát rendezését szolgáló eljárás elérhetővé tételével;

c) hozzájárulnak a személyes adatok és a magánélet magas szintű védelmének biztosításához;

[...]”

A belga jog

- 6 A loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques (az elektronikus hírközlésről szóló, 2005. június 13-i törvény) (2005. június 20-i *Moniteur belge*, 28070. o.) alapügy tényállásának megvalósulása idején hatályos változata (a továbbiakban: LCE) 2. cikkének 5. pontja a következőképpen rendelkezik:

„E törvény alkalmazásában:

[...]

5. »elektronikus hírközlési szolgáltatás«: olyan, általában díjazás ellenében nyújtott szolgáltatás, amely teljes egészében vagy nagyrészt elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből áll, beleértve a kapcsoló vagy útválasztó műveleteket, kivéve a) az (elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások segítségével történő) tartalomszolgáltatást, illetve az ilyen tartalom felett szerkesztői ellenőrzést biztosító szolgáltatásokat, b) a loi du 11 mars 2003 sur certains aspects juridiques des services de la société de l'information (az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2003. március 11-i törvény [2003. március 17-i *Moniteur belge*, 12962. o.]) 2. cikkében meghatározott, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat, amelyek teljes egészükben vagy nagyrészt nem elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből állnak, és c) a műsorszolgáltató tevékenységet, ideértve a televíziózást is.”
- 7 Az LCE 9. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az elektronikus hírközlési szolgáltatások és az elektronikus hírközlő hálózatok saját néven és érdekből történő nyújtása és szolgáltatása, illetve újraértékesítése – a 39. cikkben foglaltak sérelme nélkül – csak [az IBPT] felé tett, az alábbi adatokat tartalmazó bejelentést követően kezdődhet meg:

1. név, cím, [hozzáadottérték-adó (HÉA)]-szám, a szolgáltató cégnyilvántartási száma, vagy az ezen adatokat jogszerűen tartalmazó, hasonló azonosítószám;
2. az [IBPT] kapcsolattartó;
3. az általa nyújtott szolgáltatás vagy hálózat rövid leírása;
4. a tevékenységek valószínűsíthető kezdési időpontja.

A bejelentést ajánlott levélben kell tenni.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 8 A Skype Communications a fejlesztője Skype nevű kommunikációs szoftvernek, amely lehetővé teszi a felhasználó számára, hogy azt egy végberendezésre – például számítógépre, táblagépre vagy okostelefonra – telepítve, két készülék között bonyolított, beszédalapú telefon- és konferenciahívás-szolgáltatást vegyen igénybe. A SkypeOut a Skype szoftver olyan kiegészítő funkciója, amely lehetővé teszi a felhasználó számára, hogy egy készülékről vezetékes vagy mobiltelefon-vonalra intézzon telefonhívást az *Internet Protocol* (IP) (internetprotokoll [IP]), konkrétan a „Voice over IP” (VoIP) („IP-alapú hangátvitel” [VoIP]) technika használatával. A SkypeOut ugyanakkor nem teszi lehetővé a belga hívószámokkal rendelkező felhasználók telefonhívásainak fogadását.
- 9 A SkypeOut szolgáltatás olyan szolgáltatás, amely „kívül esik az internetszolgáltató ajánlatán” („nem internetszolgáltatói ajánlat”), vagyis olyan szolgáltatás, amely hagyományos hírközlési szolgáltató részvétele nélkül elérhető az interneten.

- 10 A SkypeOut szolgáltatás két díjszabás alapján, adott egységekben előre történő kifizetések vagy különböző előfizetések révén áll a felhasználók rendelkezésére, amelyek rögzített áron havonta meghatározott számú telefonhívásra jogosítják fel.
- 11 A SkypeOut használatához technikailag az internet-hozzáférést nyújtó szolgáltató által biztosított internetkapcsolat, és a hívásoknak a nyilvános kapcsolt telefonhálózat (PSTN) felé való átvitelére és végződtesére szabályszerűen felhatalmazott távközlésszolgáltatás-nyújtók közreműködése szükséges, akikkel a Skype Communications megállapodást kötött, és amelyek a közreműködésük ellenértékéért hívásvégződtesési díjban (*fixed termination rate* [FTR] vagy *mobile termination rate* [MTR]) részesülnek.
- 12 2011. május 11-i és augusztus 9-i levelében az IBPT felszólította a Skype Communicationst, hogy az LCE 9. cikkének (1) bekezdésének megfelelően jelentse be az általa nyújtott szolgáltatásokat, leveléhez pedig mellékelte a bejelentési formanyomtatványt is.
- 13 2011. augusztus 24-én a Skype Communications azt válaszolta, hogy nem folytat tevékenységet Belgiumban, és nem nyújt a keretirányelvben meghatározottak szerinti elektronikus hírközlési szolgáltatást, mivel ő maga nem végez jeltovábbítást. Közölte továbbá, hogy a SkypeOut funkciót illetően a nemzetközi üzemeltetőkre hivatkozik, akik maguk küldik a jeleket.
- 14 2013. augusztus 14-én az IBPT ismét levelet írt a Skype Communications részére, amelyben közölte, hogy utóbbi nem tartotta be a SkypeOut szolgáltatásra vonatkozó bejelentési kötelezettségét. Az IBPT azzal érvelt, hogy a SkypeOut az LCE 2. cikkének 5. pontja értelmében vett „elektronikus hírközlési szolgáltatások” körébe tartozik. Egyrészt ugyanis a telefonszámozási terv használata azt bizonyítja, hogy olyan szolgáltatásról van szó, amely webes alkalmazásnál többnek tekinthető, és nem tartozik az elektronikus hírközlési szolgáltatás fogalommeghatározásában említett tartalmi kivétel hatálya alá. Másrészt az a tény, hogy a Skype Communications nem biztosít elektronikus hírközlő hálózatokon történő jeltovábbítást, nem zárja ki, hogy nem nyújt ténylegesen ilyen szolgáltatást. Végezetül a SkypeOut szolgáltatás a Belgiumban élő felhasználókat célozza meg.
- 15 A Skype Communications 2013. december 13-án vitatta az IBPT álláspontját, és azzal érvelt, hogy nem osztottak ki részére hívószámokat a belga számozási terv alapján. Az a tény, hogy a beszélgetések olyan hívószámokon végződnek, amelyek a belga számozási tervhez tartoznak, nem értelmezhető ésszerűen úgy, hogy a szolgáltatás emiatt az elektronikus hírközlési szolgáltatás jogállásával rendelkezik. Bármely más értelmezés azt jelentené, hogy a világon minden távközlési szolgáltató az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó belga bejelentési rendszer hatálya alá tartozik, még abban az esetben is, ha szabályszerűen felhatalmazott harmadik személy szolgáltatót bíz meg a belga számozási tervben szereplő hívószámok hívásának végződtesére.
- 16 2014. december 23-án az IBPT közölte a Skype Communicationsszel az LCE 9. cikke (1) bekezdésének be nem tartására vonatkozó kifogásait és a kilátásba helyezett intézkedéseket.
- 17 Több levélváltást és meghallgatást követően 2016. június 1-jén az IBPT megküldte a Skype Communications részére a 2016. május 30-án hozott végleges határozatát, amelyben megállapította, hogy a Skype Communications megsértette az LCE 9. cikke (1) bekezdését, mivel kötelező bejelentés nélkül nyújtott elektronikus hírközlési szolgáltatást, elrendelte, hogy a jogsértést egy hónapon belül szüntesse meg, és 60 napon belül fizetendő, 223 454 EUR összegű bírságot szabott ki.
- 18 2016. július 29-én a Skype Communications az IBPT 2016. május 30-i határozatának megsemmisítése iránt a cour d'appel de Bruxelleshez (brüsszeli fellebbviteli bíróság, Belgium) fordult, és többek között annak megállapítását kérte, hogy a SkypeOut nem minősül elektronikus hírközlési szolgáltatásnak, ezért ő maga sem minősül elektronikus hírközlési szolgáltatónak. Másodlagosan azt kérte, hogy terjesszen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a Bíróság elé.

- 19 2017. október 9-én a Microsoft Ireland Operations – amely a Skype Communications-höz hasonlóan a Microsoft-csoporthoz tartozik – az LCE 9. cikke alapján egy olyan, „PSTN Calling” („PSTN hívás”) nevű szolgáltatást jelentett be az IBPT-nek, amely egy számítógépről és egy internetkapcsolatról is lehetővé teszi a PSTN-számokra történő hívásokat. A Skype Communications szerint a „PSTN Calling” szolgáltatás jelentős technikai eltéréseket mutat a SkypeOut szolgáltatáshoz képest, ami indokoltá teszi az elektronikus hírközlési szolgáltatásként való bejelentését.
- 20 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmében a kérdést előterjesztő bíróság azt állapítja meg, hogy a Skype Communications állításával ellentétben az utóbbi ajánlatot tesz a belgiumi lakosoknak, és ezért Belgiumban igenis létezik a SkypeOut szolgáltatásra vonatkozó ajánlat. Rámutat továbbá, hogy az alapeljárásban részt vevő felek között nincs egyetértés abban a kérdésben, hogy a SkypeOut révén megvalósuló szolgáltatás teljes egészében vagy nagyrészt elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből áll-e. E tekintetben kiemeli, hogy a Bíróság a 2014. április 30-i UPC DTH ítéletében (C-475/12, EU:C:2014:285, 43. pont) kimondta, hogy „a szolgáltatás jellegének minősítése szempontjából nincs jelentősége annak a körülménynek, hogy a jelátvitel nem a [kérelmező] infrastruktúrája révén történik. Ezzel összefüggésben ugyanis kizárólag annak van jelentősége, hogy a végfelhasználók felé a [kérelmező] tartozik felelősséggel a jelátvitelért, amely biztosítja azon szolgáltatás nyújtását, amelyre az utóbbiak előfizettek.”
- 21 E körülmények között a cour d’appel de Bruxelles (brüsszeli fellebbviteli bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Az elektronikus hírközlési szolgáltatásnak a [keretirányelv] 2. cikkének c) pontjában szereplő meghatározását úgy kell-e értelmezni, hogy egy nyilvános kapcsolt telefonhálózaton valamely nyilvános telefonszámozási terv (E.164 formátumú) vezetékes vagy mobilszámán végződöttet, szoftveren keresztül kínált VoIP szolgáltatást elektronikus hírközlési szolgáltatásnak kell tekinteni, annak ellenére, hogy az internet hozzáférési szolgáltatás, amelyen keresztül a felhasználó eléri az említett VoIP szolgáltatást, már önmagában elektronikus hírközlési szolgáltatásnak minősül, amennyiben a szoftver szolgáltatója e szolgáltatást díjazás ellenében nyújtja, és olyan megállapodásokat köt a hívásoknak a nyilvános kapcsolt telefonhálózat felé való átvitelére és végződtetésére szabályszerűen felhatalmazott távközlési szolgáltatások nyújtóival, amelyek lehetővé teszik a hívásoknak a valamely nemzeti számozási terv vezetékes vagy mobilszámai felé történő végződtetését?
- 2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén változatlan-e a válasz, ha figyelembe vesszük azt, hogy a szoftver hanghívást lehetővé tévő funkciója csak a szoftver egyik funkciója, és az anélkül is használható?
- 3) Az [első és a második] kérdésre adandó igenlő válasz esetén változatlan-e az első kérdésre adandó válasz, ha figyelembe vesszük azt, hogy a szolgáltató az általános szerződési feltételekben kimondja, hogy nem vállal felelősséget a végső ügyféllel szemben a jelátvitelért?
- 4) Az [első, a második és a harmadik] kérdésre adandó igenlő válasz esetén változatlan-e az első kérdésre adandó válasz, ha figyelembe vesszük azt, hogy a nyújtott szolgáltatás megfelel »az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás« meghatározásának is?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 22 A kérdést előterjesztő bíróság együttesen vizsgálendő négy kérdése lényegében arra irányul, hogy a keretirányelv 2. cikkének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azt a szolgáltatást, amelyet egy szoftver fejlesztője olyan, VoIP szolgáltatást nyújtó funkcióval biztosít, amely lehetővé teszi a felhasználó számára a nyilvános kapcsolt telefonhálózaton keresztül egy nemzeti telefonszámozási tervben szereplő, vezetékes vagy mobilszám végberendezésről történő hívását, e rendelkezés értelmében

„elektronikus hírközlési szolgáltatásnak” kell minősíteni, amennyiben az említett szolgáltatás nyújtása egyrészt a fejlesztő díjazásával, másrészt azzal jár együtt, hogy a fejlesztő megállapodásokat köt a hívásoknak a nyilvános kapcsolt telefonhálózatra való átvitelére és végződtesítésére szabályszerűen felhatalmazott távközlésszolgáltatás-nyújtókkal.

- 23 Ezzel kapcsolatban azt a kérdést teszi fel, hogy annak ellenére is így kell-e minősíteni, hogy először is az az internethozzáférési szolgáltatás, amelyen keresztül a felhasználó hozzáfér a VoIP szolgáltatáshoz, elektronikus hírközlési szolgáltatásnak minősül, másodszor az említett VoIP szolgáltatást egy olyan szoftver kiegészítő funkciójával biztosítják, amely e funkció nélkül is használható, harmadszor a szolgáltató az általános szerződési feltételekben úgy rendelkezik, hogy nem vállal felelősséget a végső fogyasztó felé történő jeltovábbításért, negyedszer pedig a nyújtott szolgáltatás az „információs társadalommal összefüggő szolgáltatás” fogalma alá is tartozik.
- 24 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az „elektronikus hírközlési szolgáltatás” fogalmát a keretirányelv 2. cikkének c) pontja pozitív és negatív értelemben is meghatározza, és ezt a fogalom meghatározást az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 2002. szeptember 16-i 2002/77/EK bizottsági irányelv (HL 2002. L 249, 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 178. o.) 1. cikkének 3. pontja változatlan szöveggel átvette (2013. november 7-i UPC Nederland ítélet, C-518/11, EU:C:2013:709, 36. és 37. pont).
- 25 A keretirányelv 2. cikkének c) pontja ugyanis először is úgy határozza meg az elektronikus hírközlési szolgáltatást, hogy az „olyan, általában díjazás ellenében nyújtott szolgáltatás, amely teljes egészében vagy nagyrészt elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből áll, beleértve a műsorterjesztő hálózatokon nyújtott távközlési szolgáltatásokat és átviteli szolgáltatásokat”.
- 26 Ugyanezen rendelkezés másodszor pontosítja, hogy az „elektronikus hírközlési szolgáltatás” fogalma nem foglalja magában egyrészt „az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások segítségével történő tartalomszolgáltatást, illetve az ilyen tartalom felett szerkesztői ellenőrzést biztosító szolgáltatásokat”, másrészt „a [98/34 irányelv] 1. cikkében meghatározott olyan, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat, amelyek teljes egészében vagy nagyrészt nem elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből állnak”.
- 27 A keretirányelv (5) preambulumbekézése e tekintetben azt tartalmazza, hogy a távközlési ágazat, a médiaágazat és az információtechnológiai ágazat konvergenciája magában foglalja azt, hogy minden átviteli hálózatnak és szolgáltatásnak egy egységes keretszabályozás hatálya alá kell tartoznia, és hogy az említett keret létrehozása során az átvitel szabályozását el kell választani a tartalom szabályozásától.
- 28 Az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó új jogi keretszabályozást alkotó különböző irányelvek, különösen a keretirányelv és a 2002/77 irányelv – amint erre a Bíróság korábban már rámutatott – világosan megkülönböztetik a műsortartalmak készítését, amely szerkesztői ellenőrzést foglal magában, és a műsortartalmak szerkesztői ellenőrzés nélküli átvitelét, mivel a műsortartalmak és azok átvitele külön szabályozás hatálya alá tartozik, amely saját célkitűzésekkel rendelkezik (lásd ebben az értelemben: 2013. november 7-i UPC Nederland ítélet, C-518/11, EU:C:2013:709, 41. pont; 2014. április 30-i UPC DTH ítélet, C-475/12, EU:C:2014:285, 36. pont).
- 29 A Bíróság azt is kimondta, hogy ahhoz, hogy egy szolgáltatás az „elektronikus hírközlési szolgáltatás” fogalma körébe tartozzon, magában kell foglalnia a jelátvitelt is, ugyanakkor kimondta, hogy a szolgáltatás jellegének minősítése szempontjából nincs jelentősége annak a körülménynek, hogy a jelátvitel nem a szolgáltató infrastruktúráján keresztül történik, mivel e tekintetben kizárólag annak van jelentősége, hogy a végfelhasználók felé ez a szolgáltató tartozik felelősséggel a jelátvitelért, amely biztosítja azon szolgáltatás nyújtását, amelyre az utóbbiak előfizettek (2014. április 30-i UPC DTH ítélet, C-475/12, EU:C:2014:285, 43. pont).

- 30 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból és a Bírósághoz benyújtott írásbeli észrevételekből az állapítható meg, hogy a Skype Communications, a Skype szoftver fejlesztője egy olyan kiegészítő funkciót kínál az említett szoftverhez (SkypeOut), amely lehetővé teszi a felhasználó számára, hogy internethez kapcsolódó végberendezésről – például számítógépről, okostelefonról vagy táblagépről – a nyilvános kapcsolt telefonhálózaton keresztül vezetékes vagy mobilszámot hívjon az IP, konkrétan a VoIP technika használatával.
- 31 Nem vitatott, hogy a Skype Communications VoIP-szolgáltatást nyújt Belgiumban, és a felhasználóitól díjazásban részesül, mivel a SkypeOut használatának előre történő fizetés, illetve előfizetés a feltétele.
- 32 Az sem vitatott, hogy a SkypeOut használatához a hívásoknak a nyilvános kapcsolt telefonhálózaton keresztül a vezetékes és mobilszámokra történő átvitelére és végződtetésére felhatalmazott távközlésszolgáltatás-nyújtók közreműködése szükséges, és ezért a Skype Communications megállapodásokat kötött velük, amelyek alapján vezetékes (*fixed termination rate* [FTR]) vagy mobil hívásvégződtetési díj (*mobile termination rate* [MTR]) formájában díjazást fizet számukra.
- 33 Ebből egyrészt az következik, hogy a SkypeOut funkció nagyrészt a hívott felhasználót felhívó felhasználó által kibocsátott hangjelek elektronikus hírközlő hálózaton – először is az interneten, majd a nyilvános kapcsolt telefonhálózaton – történő átviteléből áll, másrészt Skype Communicationst olyan szolgáltatónak kell tekinteni, amely a 2014. április 30-i UPC DTH ítélet értelmében (C-475/12, EU:C:2014:285, 43. pont) a SkypeOut funkciónak a szolgáltatásra előfizető vagy a szolgáltatás használatáért előre fizető felhasználói felé vállalja a felelősséget a hangjeleknek a nyilvános kapcsolt telefonhálózatra történő átviteléért.
- 34 Technikailag igaz, hogy a SkypeOuttal indított hanghívások továbbítását valójában elsőként az internet-hozzáférést nyújtó szolgáltatók végzik az interneten keresztül, a hívást kezdeményező felhasználó internetkapcsolatától az internet és a nyilvános kapcsolt telefonhálózat közötti hálózati átjáróig (Gateway) terjedő első szegmensben, másodikként pedig a távközlésszolgáltatás-nyújtók végzik a nyilvános kapcsolt telefonhálózaton keresztül, az említett hálózati átjárótól a hívott fél felhasználó mobil- vagy vezetékes telefonos csatlakozási pontjáig terjedő második szegmensben, a hanghívások továbbítása azonban a Skype Communications és az említett távközlésszolgáltatás-nyújtók közötti megállapodások alapján történik, és ilyen megállapodások nélkül nem is jöhetne létre.
- 35 A Skype Communications teszi műszakilag lehetővé – ahogyan ezzel lényegében a belga, a német, a holland és a román kormány, valamint az Európai Bizottság is érvelt – a nyilvános kapcsolt telefonhálózati távközlésszolgáltatás-nyújtókkal kötött összekapcsolási megállapodások révén az internetről a nyilvános kapcsolt telefonhálózat felé történő jelátvitelt, és végső soron ő biztosítja ügyfelei és előfizetői számára a Skype szoftverének SkypeOut funkciójával nyújtott VoIP szolgáltatást.
- 36 A kérdést előterjesztő bíróság által a négy kérdésben felvetett különböző tényállási elemek nem kérdőjelezik meg a SkypeOut funkciónak a keretirányelv 2. cikkének c) pontja értelmében vett „elektronikus hírközlési szolgáltatásnak” való minősítését.
- 37 Először is az a körülmény, hogy a SkypeOut funkció felhasználója VoIP szolgáltatást vehet igénybe az internet-hozzáférést nyújtó szolgáltató által biztosított internet-hozzáférési szolgáltatást használva, amely maga is elektronikus hírközlési szolgáltatásnak minősül, még nem jelenti azt, hogy az említett VoIP szolgáltatás önmagában nem minősül „elektronikus hírközlési szolgáltatásnak”.
- 38 A VoIP szolgáltatás ugyanis – amint erre a kérdést előterjesztő bíróság, a belga kormány és a Bizottság is rámutat – két külön elektronikus hírközlési szolgáltatást foglal magában, amelyek közül az első szolgáltatás a hívást kezdeményező felhasználó által kibocsátott hangjeleknek az internet és a nyilvános kapcsolt telefonhálózat közötti hálózati átjáróig (Gateway) történő továbbításából, a második szolgáltatás pedig az említett hangjeleknek a nyilvános kapcsolt telefonhálózaton keresztül, a vezetékes

vagy mobil végponthoz történő továbbításából áll, amely – a közöttük létrejött szerződések alapján – a hívott személyek távközlésszolgáltatás-nyújtói és a Skype Communications együttes felelőssége alá tartozik.

- 39 Ez utóbbival kapcsolatban meg kell állapítani, hogy bár – ahogyan erre a belga kormány is rámutatott – a mobil- vagy vezetékes hívásoknak a nyilvános kapcsolt telefonhálózatra való végződtetését biztosító távközlési szolgáltatók által nyújtott szolgáltatások elektronikus hírközlési szolgáltatásnak minősülnek, a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében e szolgáltatók nem vonhatók felelősségre a SkypeOut funkció felhasználói vonatkozásában történő hangjelátvitelért, amennyiben az említett szolgáltatók nem állnak a felhasználókkal szerződéses kapcsolatban.
- 40 Ezért ha ugyanezen szolgáltatók szerződés alapján felelnek a Skype Communications felé a SkypeOuton keresztül kibocsátott hangjelek nyilvános kapcsolt telefonhálózaton történő továbbításáért, akkor viszont a Skype Communications felelős azért a VoIP szolgáltatásért, amelyet díjazás ellenében az ügyfelei és az előfizetői számára nyújt.
- 41 Másodszor az a körülmény, hogy a SkypeOut csak a Skype-szoftver egyik funkciója, és az utóbbit e funkció nélkül is lehet használni, nem befolyásolja a Skype Communications által nyújtott VoIP szolgáltatás elektronikus hírközlési szolgáltatásnak való minősítését.
- 42 Kétségtelen, hogy a Skype szoftver – ahogyan ezzel a Skype Communications érvel – számos olyan szolgáltatást nyújt, amely nem merül fel az alapeljárással összefüggésben, köztük egyrészt egy olyan szolgáltatást, amely lehetővé teszi a felhasználók számára, hogy az internethez csatlakoztatott végberendezések között díjmentesen audio- és/vagy videokommunikációt folytassanak, másrészt pedig több olyan szolgáltatást – például képernyőmegosztó, azonnali üzenetküldő, fájlmegosztó vagy szinkrontolmács szolgáltatást –, amely nem minősíthető „elektronikus hírközlési szolgáltatásnak”, mivel nem áll teljes egészében vagy nagyrészt jelátvitelből.
- 43 Jóllehet a SkypeOut funkció végberendezésre történő telepítéséhez előzőleg a Skype szoftvert kell telepíteni, ennek ellenére – ahogyan erre többek között a belga, a német, a holland és a román kormány is rámutat – a Skype szoftver, illetve a SkypeOut funkció által nyújtott szolgáltatások céljukat tekintve egyértelműen elkülönülnek, és egymástól teljesen függetlenül működnek.
- 44 Harmadszor, az a körülmény, hogy a Skype Communications az általános szerződési feltételeiben rögzíti, hogy nem vállal felelősséget a Skype szoftvere SkypeOut funkciójának felhasználói vonatkozásában történő hangjelátvitelért, nem befolyásolja az ezen funkcióval nyújtott VoIP szolgáltatás „elektronikus hírközlési szolgáltatásnak” való minősítését.
- 45 Annak elismerése ugyanis, hogy egy ténylegesen „elektronikus hírközlési szolgáltatásnak” minősülő szolgáltatás nyújtója kivonhatja magát az irányelv hatálya alól azzal, hogy az általános szerződési feltételeinek egyik záradékában a felelősség kizárásáról rendelkezik, teljesen megfosztaná jelentőségétől az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vonatkozó új jogi keretszabályozást, amelynek célja az elektronikus hírközlés olyan valódi belső piacának létrehozására irányul, amely alapján az elektronikus hírközlést idővel kizárólag a versenyjog szabályozná (lásd ebben az értelemben: 2013. november 7-i UPC Nederland ítélet, C-518/11, EU:C:2013:709, 45. pont; 2014. április 30-i UPC DTH ítélet, C-475/12, EU:C:2014:285, 44. pont).
- 46 Végül negyedszer az a körülmény, hogy a SkypeOuttal nyújtott VoIP szolgáltatás a 98/34 irányelv értelmében vett „információs társadalommal összefüggő szolgáltatás” fogalma alá is tartozik, nem jelenti azt, hogy nem minősíthető „elektronikus hírközlési szolgáltatásnak”.

- 47 A keretirányelv 2. cikke c) pontjának a (10) preambulumbekzdésével együttesen értelmezett szövegéből ugyanis az következik, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatások fogalom meghatározásából csak a 98/34 irányelv 1. cikkében meghatározott olyan, információs társadalommal összefüggő szolgáltatások vannak kizárva, amelyek teljes egészükben vagy nagyrészt nem elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből állnak.
- 48 Ebből következően – ahogyan erre a belga, a német, a holland és a román kormány, valamint a Bizottság is rámutat – a 98/34 irányelv értelmében vett „információs társadalommal összefüggő szolgáltatások” abban az esetben tartoznak a keretirányelv hatálya alá, amennyiben teljes egészében vagy nagyrészt elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből állnak.
- 49 A fenti megfontolásokra figyelemmel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a keretirányelv 2. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy azt a szolgáltatást, amelyet egy szoftver fejlesztője olyan, VoIP szolgáltatást nyújtó funkcióval biztosít, amely lehetővé teszi a felhasználó számára a nyilvános kapcsolt telefonhálózaton keresztül egy nemzeti telefonszámozási tervben szereplő, vezetékes vagy mobilszám végberendezésről történő hívását, e rendelkezés értelmében „elektronikus hírközlési szolgáltatásnak” kell minősíteni, amennyiben az említett szolgáltatás nyújtása egyrészt a fejlesztő díjazásával, másrészt azzal jár együtt, hogy a fejlesztő megállapodásokat köt a hívásoknak a nyilvános kapcsolt telefonhálózatra való átvitelére és végződtetésére szabályszerűen felhatalmazott távközlésszolgáltatás-nyújtókkal.

A költségekről

- 50 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A 2009. november 25-i 2009/140/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv) 2. cikkének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy azt a szolgáltatást, amelyet egy szoftver fejlesztője olyan, *Voice over Internet Protocol* (VoIP) (internetprotokoll alapú hangátvitel [VoIP]) szolgáltatást nyújtó funkcióval biztosít, amely lehetővé teszi a felhasználó számára a nyilvános kapcsolt telefonhálózaton (PSTN) keresztül egy nemzeti telefonszámozási tervben szereplő, vezetékes vagy mobilszám végberendezésről történő hívását, e rendelkezés értelmében „elektronikus hírközlési szolgáltatásnak” kell minősíteni, amennyiben az említett szolgáltatás nyújtása egyrészt a fejlesztő díjazásával, másrészt azzal jár együtt, hogy a fejlesztő megállapodásokat köt a hívásoknak a nyilvános kapcsolt telefonhálózatra való átvitelére és végződtetésére szabályszerűen felhatalmazott távközlésszolgáltatás-nyújtókkal.

Aláírások